

HØJMOSEN VED BØLLING SØ

Prøv at lukke øjnene og lyt til lydene lige her på højmosen.

Hvilke lyde kan du høre? Prøv at adskille dem:

De naturlige som altid har været her
— lyden af vind, regn, torden....

De naturlige som er forandret med tiden
— de dyr som lever her....

De menneskeskabte lyde som også
er forandret med tiden — maskiner,
transportmidler....

**Forestil dig, at du er tilbage i Jernalderen
for 2500 — 1200 år siden.**

Meget af det åbne vand er op gennem
årtusinderne blevet dækket af tætte
sumplanter, så det er blevet til en højmose,
omgivet af skov og hede.

Lyden af det åbne vand er væk, og
dermed den særlige fornemmelse af
afstand, som vandflader skaber.

Kan du forestille dig lyden af tæt siv
som vejrer i vinden? ... Måske et plask
af en hejre som fanger et bytte.

Indimellem, når vinden har lagt sig, er
der helt, helt stille. Nærmest knugende.

Så dukker lydene fra landsbyen op:

- Smeden, som stadig bruger sin
stenambolt og stenhammer, når han
udbanker sine jernstykker.

- Fårene på engen bagved. Deres
brægen kan høres på lang afstand.
Det samme kan hundene, som er
med til at vogte. Du kan høre hvordan
deres gøen flytter sig fra den ene side
af engen til den anden. Selv uden at
se, kan du fornemme bevægelserne.
- Oppe fra landsbyen bliver der truttet
i hornet, gårdens gamle trælur. Det
er tegn på at alle skal komme hjem.
Mørket sænker sig.

**Prøv at gå ud til kanten af højmosen, ud til
vandkanten, hvor vandet igen klukker.**

Kan du forestille dig lydene fra de mange
folk, som udgravede mosen i slutningen
af 1800-tallet?

Eller kan du høre en landbrugsmaskine i
det fjerne, som trods den store afstand,
trækker dig frem til nutiden.

